

Să plec...

Valery Becart

Să plec, îmi spui...
când livezile abia au înflorit,
și mii de fluturi se scaldă
în lumină?
Eu sunt o frântură din toate:
pământ și apă, foc și cărbune.
Le simt... la un capăt pulsând,
și-n febra nopților
mi se zbate, în tâmplă,
un dor nemărginit pentru tine.

Să plec, îmi repeți...
când viața mea s-a reclădit
din ruină?
În fiecare zi am invocat răsăritul,
prea bine știind că prigoana era...
darul tău "cel de preț"... pentru
mâine.

Să plec, îmi spui...
acum, când freamătă pământul,
zarea,
și-n scâpărări de stele înfloresc
iubiri?
Fie! Dar fără rost mai pornești
vânătoarea!
Voi aprinde pădurea
cu tot ce nu ți-am putut dărui...

22 aprilie 2019